

Nedsættelse og en midlertidig Kresordning, mente Dansk Kvindesamfund at kunne indskrænke sig til ovennævnte Andragende.

Anderledes derimod, hvis vi nu bliver stillede overfor et Forslag, der indeholder en saa indgribende Forfatningsreform som en Omdannelse af Landstinget. Her maa vi hævde Kvindernes Medbestemmelsesret uden at se os om efter Bifald hverken fra venstre eller højre, thi det er ikke Mændene, men Fremtidens kvindelige Vælgerkorps vi skal staa til Regnskab for vor Stilling til denne for Dansk Politik saa betydningsfulde Sag.

Derfor fastholder Dansk Kvindesamfund til Trods for alle forsætlige eller uforsætlige Mistydninger sin paa Koldingmødet udtalte Overbevisning, at der ikke bør skrides til nogen *større Forfatningsrevision*, før Kvinderne som Vælgere og valgbare kan gøre deres Indflydelse gældende.

Tale paa Skamlingsbanken

ved Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde den 4. Juni 1912.

Af Gyrithe Lemche.

»Store, nye Tanker, som flytter Støtterne langt udover, begynder altid med at være umulige«, — saaledes skrev engang den norske Forfatter Alexander Kjelland, — »men er de først sat, de fjerne Mærkepæle, saa er det, som om de trækker Massen til sig, og efter en forbavsende kort Tid er vi der allesammen, forsamlede ganske ugenert om det umulige«.

Saaledes i det politiske Liv, saaledes med de sociale Reformers, saaledes ogsaa med den store Verdensrejsning, vi kalder Kvindebevægelsen.

Dengang Mathilde Fibiger i Halvtredsernes Begyndelse krævede Kvindens fulde aandelige Frigørelse, — dengang Pauline Worm trak Fremtidslinierne op for Kvindens økonomiske Frigørelse, — den Gang plantede de Kvindesagens Grænsepæle langt ude i det ukendte Land, og der løftede sig fra Massen, Folkets træge og tunge Masse, som med en eneste Røst, det Raab: »Umuligt! Umuligt!« —

Men Aarene gik, og Mærkepælene gjorde deres Gerning; de stod derude i det øde Land og sugede og sugede, og Kvinde efter

Kvinde skilte sig ud fra Massen og gled ind under Suget, nærmere og nærmere til de fjerne Støtter. Kvinder besteg Folkeskolernes Lærerstole, Dansk Kvindesamfund dannedes, Handelens, Haandværkets, Kunstens, Videnskabens Veje lagdes aabne for Kvinderne. Kvindens aandelige og økonomiske Frigørelse var nu en anerkendt Fordring paa alles Læber; — Mathilde Fibigers og Pauline Worms Grænsestøtter stod midt i Mulighedernes Land.

Men, naar Støtterne først staar i Mulighedernes Land, da begynder Stilstanden, Stagnationen, sin Gerning; da gaar Løftelsen af Sindene, ligesom Varmen af Luften, naar Solen formørkes; da drukner den enkeltes modige Røst i Mængden af Røster. Da er det Tid at flytte Støtterne ud.

Det vidste ogsaa den lille Skare af Kvinder, som i Firserne rejste Kravet om Kvinders fulde borgerlige Ligestilling med Mænd. Atter gik der et Sus af Forargelse gennem Folkets tunge, træge Masse, — atter stod Kvindesagens Grænsepæle plantede i Umulighedernes Land.